

Пеппе Егман Рана Кагрі

OLIKA

Темниця Аднана

Svenska Röda Korset

ДОВКІЛЛЯ Й ЕКОЛОГІЯ

У видавництві «OLIKA» ми підтримуємо екологічне та кліматично свідоме читання. Саме тому наші книжки друкують на іншому боці Балтійського моря — у країнах Балтії. Наша друкарня має ліцензію від «Скандинавського лебедя» і використовує папір, виготовлений із переробленої сировини й сертифікований Лісовою наглядовою радою (FSC). Трохи ближче, трохи дорожче, але набагато краще!

КНИЖКА ЖИВЕ ДОВГО

Найкращий спосіб переробити книжку — віддати її ще комусь. Дитсадки, школи, друзі, сусіди, місцеві бібліотеки або магазини «секонд хенд» — варіантів безліч. Коли ви все ж хочете викинути книжку, то існує два шляхи. Якщо книжку позначено емблемою «Скандинавського лебедя», сортуйте її як папір. Якщо такої емблеми на книжці немає, то суперобкладинку слід сортувати як сміття, яке можна спалити. Те, що залишилося, треба сортувати як папір.

Дізнайся більше на olika.nu

МИ ВІРИМО У ЗМІНИ

А також віримо в екологічне суспільство. Саме тому цю книжку надруковано на папері, виготовленому з переробленої сировини. Так ми зберігаємо дерева, які зможуть і далі поглинати вуглекислий газ.

Ми постійно працюємо над тим, щоб унаслідок нашої роботи утворювалося якомога менше викидів вуглекислого газу, і друк на переробленому папері — це лише один приклад. Ми докладємо всіх зусиль з нашого боку, щоб Земля не нагрілася на 1,5 градуса.

Разом нам це вдасться.

ПЕРЕРОБЛЕНИЙ
ПАПІР

OLIKA

Геть стереотипи — дорогу можливостям!

OLIKA förlag AB 2022

www.olika.nu

Таємниця Аднана

Авторка: © Пеппе Егман

Ілюстраторка: © Рана Кадрі

Фотограф: Сара Арналд (Пеппе Егман)

Папір: перероблений папір, Cyclus Silk 150 грам, від Lesta, вироблений у Франції, Ле-Ларден-Сен-Лазар

Друк: Dardedze Holografija, Рига, Латвія

Перше видання, перший наклад

ISBN 978-91-89405-57-8

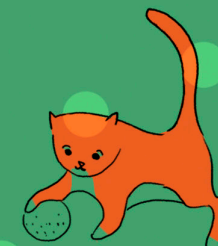
Цю книжку виготовлено у співпраці з Реабілітаційним центром Червоного хреста для поранених і постраждалих на війні.

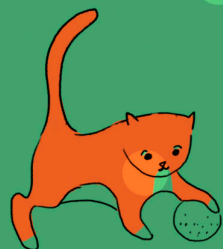

Європейський відповідник Скандинавського лебедя.

ПЕРЕРОБЛЕНИЙ
ПАПІР

Пеппе Егман Рана Кагрі

Таємниця Аднана

Зі шведської переклав *Микита Никончук*

Агнан

Шамс

Тато

Мама

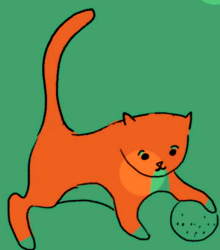
Инес

Ілсе

Елла

7.

Сонце світило крізь вікно. Лежачи в ліжку, Аднан підняв руку, щоб глянути на годинник. То був гарний годинник. Його на день народження подарував Аднанові дядько Азіз, що живе в Лондоні. Довга стрілка вказувала на цифру дванадцять, а коротка – на вісім. Були літні канікули, й сьогодні вони з татом мали поїхати поплавати. Аднан чекав на це кілька тижнів.

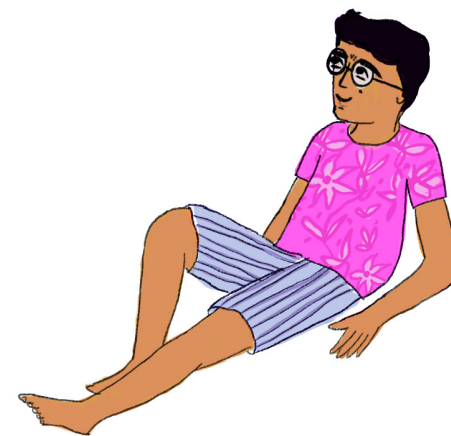
Вони мали виїхати о дев'ятій, тож Аднан і далі ніжився в ліжку. Сонячне проміння потрапило на годинник, і на стіні з'явився сонячний зайчик – кругла плямка, яка стридала, коли Аднан рухав рукою. Чому

це явище взагалі називають сонячним зайчиком? У Швеції, наприклад, його звать сонячним котиком. А Аднан не відмовився б від справжнього кота, який би полював за котиками сонячними. Коти ж бо тільки те й роблять – полюють, сплять і граються. Своє кошеня! Думка про це здавалася неймовірною. Тоді б Аднан почувався не так самотньо, коли нікого не буде вдома.

Мама казала, що влітку працюватиме менше. Вона не втомлюватиметься після роботи, тож вони зможуть щось робити разом. Та цього не сталося, мама все одно була втомленою, хоч і мала відпустку.

Втім, сьогодні по тілу Аднана бігали мурашки. Він думав про пляж і теплу воду. Вони візьмуть їжу та великий надувний матрац, який надмуть разом із татом.

Аднан тихенько вийшов зі своєї кімнати. Двері до спальні батьків стояли зачинени-

ми. Хлопчина обережно постукав тричі, а потім дуже повільно відчинив.

— Тату, ти спиш? — пошепки запитав Аднан.

Тато мугикнув. Аднан підійшов і поторгав його.

— Тату, прокидайся! Ми поїдемо плавати.

— Не сьогодні, хабібі, доведеться тобі вигадати щось інше, — пробурмотів тато й повернувся спиною до Аднана.

— Але ти обіцяв! — Аднан затупотів ногами. — Тату?!

— Поїдемо іншим разом, Аднане, — зітхнув тато й заховав голову під ковдру.

Аднан відчув, як мурашки розбіглися з його тіла, а серце натомість заледве не вискакувало з грудей. Він так довго чекав цього дня, але тепер усе зійшло нанівець.

2.

У вітальні стояв новий велосипед Аднана, який йому подарували на день народження. Він був уживаний, але мама подбала, щоб мав вигляд нового. Велосипед був таким дорогим, що Аднанові доводилося завозити його у квартиру на ніч, щоб його ніхто не вкрав. Було трохи складно піднімати й спускати велосипед сходами щодня, але він був для Аднана всім. Це того вартувало.

Аднан узувся, вивів велосипед, міцно тримаючи його за кермо, і спустив сходами.

У дворі нікого не було. Аднан уявив, що всі в місті захворіли на дивну хворобу

і спали так багато, як тато й мама. А знайти ліки міг лише він. Усі вболівали б за нього й казали, який він хоробрий. Усі хотіли б із ним дружити.

Аднан виїхав на дорогу. Сонце припікало, і повітря вже прогрілося. У голові з'явилася ідея: він поїде на пляж самотужки!

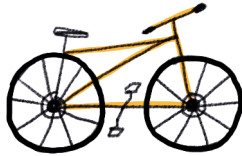
Аднан обожнював купатися. Минулого літа вони їздили на пляж із кошиком для пікніка та надувним матрацом. Мама кидалась у хвилі й учила Аднана плавати. Тато залишався на пляжі й пильнував їхні речі. Це насправді було зовсім зайве. Нікого не цікавив кошик із хумусом і малиновим варенням, та все ж тато хотів стерегти його.

Решту літа мама й тато переважно провели вдома. Відпочивали, дивилися новини перед телеящиком і розмовляли з родичами з батьківщини.

Тато заборонив Аднанові їздити на пляж самому. Сказав, що це може бути небезпечно. Та сьогодні Аднан не переймався татовими заборонами. Якби там справді було небезпечно, то поїхали б разом.

Аднан відчував, як сум огортає серце. Чому його тато не міг бути схожим на тата

Алісії? Її тато мав сили на все – і випікати, і гратися в ігри, і їздити на пікніки. Чому ж його тато постійно втомлений?

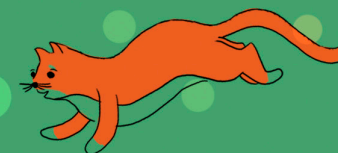

3.

Аднан устиг доїхати лише до кіоска з морозивом, аж тут почув глухий звук. Небо майже повністю почорніло, а десь далеко гримів грім. Як завжди!

Аднан розвернув велосипед в інший бік. Йому не подобався грім. Мама колись розповідала, що у її дитинстві хтось помер на пляжі під час грози. Вона завжди казала, що вода і гроза – речі неpojєднувані.

Що ж тепер робити? Аднан не хотів повертатися додому. Може, поїхати до коней? Хлопець уявив, що його велосипед – гнідий кінь. Він бігав галопом швидше

Авторка

Ілюстраторка

Пеппе Егман — журналістка і письменниця, що виросла у Гельсінкі, а нині живе у США. Написала кілька книжок для дітей та молоді. «Вигадувати книжку про Аднана було водночас складно і весело. Я розмовляла з дітьми, які знали дорослих з ПТСР, щоб зрозуміти їхні відчуття. Потім разом з Червоним хрестом ми придумали гарну історію, яка до того ж неабияк захоплює. Адже найкращі книжки — це ті, від яких не можна відірватися».

Рана Кадрі народилась у Каїрі, Єгипет, а виросла у Монреалі, Канада. З 2016 року живе у Стокгольмі, де здобула освіту у галузі візуальних комунікацій в Університеті мистецтв, ремесел і дизайну. Вона робить відео у стилі «stop motion», анімації й малює графіті. «Так захопливо було потрапити у світ Аднана і його уяви, спробувати зрозуміти його почуття і бажання. Сподіваюся, читачі, які почувуються як Аднана, стануть менш самотніми і повірять у те, що щастя можна знайти у найнесподіваніших місцях».

Коли тато сказав, що вони
не поїдуть на пляж, попри його
обіцянку, Аднан розсердився.
Чому його батьки завжди
такі втомлені?

Аднан вирішив поїхати
на пляж сам, хоч і знав, що це
заборонено. І недаремно, адже
тоді він не почув би пицання
з рівчака, неначе хтось
кликав на допомогу.

ISBN 978-91-89405-57-8

ПЕРЕРОБЛЕНИЙ
ПАПІР

VEGO

Геть стереотипи... Дорогу можливостям!

OLIKA